சற்குருப்யோ நம:.

சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

சம்ஸ்கிருதத்தில்

அருளிச் செய்த

இலக்ஷணாவிர்த்தி.

இது

கோவிலூர்,

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ. ச. சிவ மடாலயம் குரு சுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

சூளை,

பால சுப்ரமணிய ஸ்வாமி பிரஸ்,

சென்னை,

1922

அஷ்டோத்தர ஶத நாமாவளி.

அவம்ஸாய
அக்ஷேத்ரே
அகாராய
அகாரணாய
அஜேயாய
அக்ரேயாய
அஸங்காய
அஸம்ஸாரிணே
அஸரீரிணே
அத்யாய
அத்வைதாய
அக்ஷராய
அணவே
அமேயாய
அநந்தாய
அநாதயே
அநாதிஸம்ஸ்காராய
அநாவ்ருதாய
அநாவாஸ்யாய
அநிருத்தாய
அநேகரூபாய
அஜயாய
அபரிச்சிந்நாய
அபரோக்ஷாய
அஹேஜாய
அஹங்காரே
அப்ரமேயாய
அப்ரவ்ருத்தாய
அப்ராணாய
அஶ்ருதாய

அஈநவே
அகோராய
அவ்யாக்ருதாய
ஆஷ்டயே
ஆசேந
ஆநந்தரூபாய
உஞதாய
ஏகரூபாய
காரணாய
கரூஜஸ்வாய
ஸத்ராய
ஸத்ரூபாய
ஶம்பவே
ஸர்வகாரணாய
ஸர்வகதாய
ஸர்வஸஈய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வதோதா
ஈர்வாய

ஸர்வாகாராய
ஸர்வாயாராய:
ஸர்வாயிஷ்ட
நாய
ஸர்வாதேந
ஸர்வாஹாவாய
ஸாக்ஷிணே
ஶாந்தாய
விநாத்ராய
ஶிவாய
ஶர்வாய
ஸ்வப்ரகாஶாய
ஸ்வயம்ப்ரகாஶாய
ஸ்வயாய
ஶேந்த்ராய
க்ஷேத்ரஜ்ஞாய
ஜ்ஞாநஸ்வரூ
பாய

ஷ்யாணவே
ஜ்ருக்ஷஸ்வரூ
பாய
நாநாரூபாய
நிஷ்க்ரியாய
நிஷ்ப்ரக்ருதயே
நிஷ்ப்ரபஞ்சாய
நித்யமுக்தாய
நித்யானந்தாய
நித்யாய
நிரஞ்ஜனாய
நிரவயவாய
நிராகாராய
நிராயாராய
நிஸிம்ஶ்ரியாய
நிஶீஹாராய

நிருபத்ரவாய
நிரூபாய
நிர்குணாய
நிஸ்ஸம்ஶயாய
நிர்ஜீவாய
நிர்தோஷாய
நிர்பயாய
நிர்ஜராய
நிர்மோஹாய
நிர்விகல்பாய
நிர்விகாரிணே
நிர்விசேஷாய
நிர்விஷயாய
நிர்வ்ருதாய
பரமானந்தாய
பரமாத்மாய

வஸிவ-ணை-ுாய ஃஹாஶ-ஙூ-நாய
ஷு-தூக்ஈ ஃஒ-நாவாவாஃ
ஷா-ஙவாய ஒஶாவஶாய
ஷு-தூக்ஷாய ஃ-கூாய
ஷு-ஹஃஒண ஶலவணூ
-ஃஷாய வவ-ஒ-ந
வ-ஶா-த-நாய வவ-ஒ-ந
ஃஹஒ-த வீஹஒவ

ஶ்ரீஃஃவணவஸிவ-ணை-ு ஷஹீ
ஃா-நஹ கஒஒஉ-த ஒஜூா-தீஸீ-ுஜவ
ஶ-ஙவ ஶ்ரீ ஒஃஶிக்ஷாஃ
ஒ-ந -நஒஃா -நஃஃ -நா-நாவிய
ஃஞ வ-ஷாணிவஃவ-ுயாஃ.

இலக்ஷணாவிர்த்தி

நாமாவளி.

நிர்விகாரி
ஞானவடிவன்
அசங்கன்
சுயம்பிரகாசன்
சொப்பிரகாசன்
ஆநந்தரூபன்
சத்தியன்
நிஷ்கிரியன்
முத்தன்
அகர்த்தா
அபோக்தா
நிருபத்திரவன்
நிர்லேபன்
நிர்ச்சம்பந்தன்
கூடஸ்தன்
ஆத்மா
நிர்த்தோஷன்

அப்பிரமேயன்
பிரத்தியக்ஷன்
அணு
அஶரீரன்
நிரிந்திரியன்
அப்பிராணன்
அமநசன்
நிர்மலன்
சுத்தன்
புத்தன்
சர்வக்ஞன்
பரமாநந்தன்
சம்பு
அசலன்
நிர்க்குணன்
நிருவிகற்பன்
நிராகாரன்

நித்திய முக்தன்
அநாதி முக்தன்
அச்சுதன்
க்ஷேத்திரக்ஞன்
மனோவாசாமகோசரன்
அவ்யாகிருதன்
அக்ஷரன்
திருக்கு
பிரத்தியக்கு
சின்மாத்திரன்
சத்து
நிரீசுவரன்
நிர்ஜ்ஜீவன்
நிஷ்பிரகிருதி
அசம்சாரி
நிர்ப்பேதன்
நிரவயவன்
அபரோக்ஷன்
சுவயம்
அகேயன்
அநுபாதேயன்
அப்பிரவிருத்தன்

சிவன்
அமிர்தன்
நிரூபன்
சாந்தன்
அபயன்
நித்தியானந்தன்
நிர்விஷயன்
அநூதனன்
புராதனன்
சூரியன்
மகா சூரியன்
நிவிர்த்தன்
அகாமன்
அலோபன்
உந்நதன்
அக்குரோதன்
நித்யன்
சர்வகதன்
சர்வாதாரன்
நிராதாரன்
ஆதி
அநாதி

விபு	பிரமம்
மகத்து	யதார்த்த வஸ்து
நிரஞ்சனன்	சர்வாத்மா
காரணன்	சர்வாகாரன்
அகாரணன்	அநேகரூபன்
சாக்ஷி	ஏகரூபன்
ஸ்தாணு	பரமார்த்தன்
பரிபூரணன்	வஸ்து
அச்சுதன்	நிஷ்பிரபஞ்சன்
சர்வசமன்	நாநாரூபன்
சர்வாதிஷ்டானன்	அபேதன்
அகண்டன்	நிர்விசேஷன்
அபரிச்சின்னன்	அத்வைதன்
அநாவிருதன்	சர்வாபாவன்
சர்வகாரணன்	சர்வதோமுகன்

இலக்ஷணவிர்த்தி

MADURA TAMIL SANGAM

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரண நநத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம் 2

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி
தன்னிற், பித்தனு மெனையு மாளப் பேரு
ருவா யுற்ற,முத்தனு முத்தி ராம முதல்வ
னற் கமல பாத,நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி
நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்வாம். 3

வானவ ரசமாந் தொடர்பினு லுல
கோர் வழுத்துறும் வன்னியைங் கரனை, வா
னவ ரதந மணியறு முகனை மாசறு

கொற்றவா ளிறையை, வானவர் முதுவன் பாலன வலவன் வணங்குநற் றிருநெலை மாதை, வானவ ரதனு முத்திரா மேச வள் ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவாம். 4

பிரமத்திற் குரிய வாகும் பெயர்க ளூற்றெட்டி னுக்கும், விரிவதாம் பநுவ லூலின் விளங்கிய பெருள்க ளுள்ளத், தூரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப், பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற்செய்தேன். 5

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றுரும் பகர்நூலின் கவிநூறே டொன்ப தாகு,மன் னகவி முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற வஸ்தி பா திப்பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத் தி ராமலிங்க தேசி கேசன் மருவுமென திதய மதுற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந் நூ றனிற்கவியொன் றருத்த மேனுந் துகளற வே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர். 6

பாயிர முற்றிற்று,

நூல்.

சொல்லவுறு மைங்கோச நாமல்லவத
னிஞற் ேறு நற்றலிற னரைதிரையுடன் றாய்
திலா வாலிபம தாதியுந் தாகபசி துனுபெ
லன் பெலமதில்லோ, னெல்லையற வே
சொனவ னவையிலோ ஞெதிய மிகழ்காம
மதமுலோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ்
சுகதுக்க மியலுமபி மாசமாந, மல்லலுட
னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவொடு
சுழுத்திவிடய் மவைகடமின் வருசுகமு
மாகவைங் கோசத்தி னமர்விகா ரம்மெமக்
கொன், றில்லையவி தம்பஞ்ச கோசங்க ளுறு
விகா ரங்களவை யின்மையினையு மிலகுவறி
கின்றவறி வேயுருவ மானதா லியாகிருவி
காரியாமே. 1

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங்
கோசங் கட்குந், துன்னுமக் கோசங் கட்குச்
சொல்விகா ரங்க ளுக்கு, மன்னிய மாக நின்
றே யவைகளை யறிவ தாலே,மன்னிய நாமே
ஞாந வடிவமென் றறிந்து கொள்ளே. 2.

ஞாநமில்கா லந்தனினு ஞாநந் தோன்றி நண்ணுபினு மூன்றவத்தை தமிலே தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங் கூட வுதியாம லேகின்ற போதுங் கூட, வீனமுடனேகாம விவைக ளியாவு மியல் பாகக் காணுமறி வேசொரூப, மானதனெ லொன்றுடனுந் தொடக்கற் றென்று மமர்ந் திடுநாமசங்கனென வறிந்துகொள்ளே. 3

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்டன் சசிவந்தி யாதியையு மவைவி ளக்கு, மகஞ்சட்சு முதலேங்கோ சத்தை யுஞ்சொல் லவையின்விகா ரங்களையு மவையின் றேற் றந், தகவுதிதி மரித்தன்முத லேயும்வி ளக் குந் தமையொன்றும் விளக்கவொணுத் தன் மையாலே, யிகழ்விலதா மியாமிகவுஞ் சுயம் ப்ர காச னென்னவித யத்துறுதி யாக வெண்ணே. 4

நாமிலமே லேங்கோச முதலா கின்ற நயமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந், தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற்

செகங்களெலா மிகவறியப் படுகை யானு
மேமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் காணு நிக
ரிணமை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோம
றவே வேண்டாத படியி னானுந் துகளறு
சொப் பிரகாச னாமென் றோர்வாய். 5

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய
கன்மங் கருதுமைங் கோசச்செயலாக் காண்
கை யானுஞ், சீலமிலங் கோசங்க ளிலாத
போது திரள்கன்மந் தோன்றாமை யானு
நாமிவ், வேலுசெயற் கோசத்தின் புறம்ப
தானு மியாங்கருத்தா வடன்போக்தா வன்ற
தாலே, சாலவுறு கன்மபெந்த செந்ம மாதி
தரித்தலில்யா மாநந்த ரூபனாமே. 6

தினமாதம் வருடமொடு காலந் தோ
றுந் திகழ்சன்னந் தொரும்வருமூன் றவத்
தை தம்மி, லினமாகிப் பிறந்திறந்து போகு
மைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறா மான்
மாப், ளியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்
னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்
னும், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா

நின்ற தன்மையினுற் சத்தியன்யா மென வேயோர்வாய். 7

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்குறித்தே யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே, பக ருறுமெய் போதினுமே விவகரிக்கும் பஞ்ச வித கோசத்தின் சாட்சியான, விகழ்வின மைப் புறம்பாகக் காணலாகா திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மையாலே, புகழ்தலுறு நாந்திநவிஷ் கிரியனென்றே புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணுவாயே. 8

ஞாநமுதித் ததன்பின்னைங் கோசங் கட்கு நமைவேருய் மிகவுமறிந் ததுவே போல, ஞாநம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு வேறு நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்தலா னும், பாநமலாக் காலத்தும் பஞ்சகோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப், பாநமதா நாங்கருத்தா வாகாதாலும் பலவித சஞ் சிதமறுநா முத்தனுமே. 9

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செய்யு நவையுறுமைங் கோசங்கடமக்கு வேறு,

யீனமிலா நாந்திநமு மிருப்ப தாலே யின்று முத லாகாமி யங்க ளாக, ஆனமதாம் பஞ்ச வித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெந்தமக் கிலைய தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா மகர்த்தா வென்றே நாடியுளந் தனிற்றிநமு நண்ணு வாயே. 10

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறு மளவும் வருகின்ற சுகதுக் கத்தை, யிராகவெ றுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீந மினா மர்ங்கியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக துக்க மவை புசிக்கின் றேனாய் மேவாமை யானுமறி வாமெ மக்குப், பிராரத்தம் வேண் டாத படியி னானும் பேசுகின்ற வபோக்தா நா மெனவே யோர்வாய். 11

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பநம தாதி யாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச ணலிசூடுமிடி யாதி பீடையுந் தூலதநு நண்ணுறும லர்து சூக்க, தநுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்கு ரோ தங்காம லோபமூலைம சார்செவிடி லச் சைமுத லானசுரமேசூக்க தநுவினுக் கன்றி

மூல, தநுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத்
தநுவாக்கு சுரமுமூல தநுக்குறுத லாலுமித்
திரிவிதசு ரங்களுந் தநுவினயல் சீவனுக்
கே,சனியாத தாலுமே யறிவா நமக்கிப்ர சங்
கம்வா ஞாயமில்லாத் தன்மையா னிருபாதி
யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்திரவனே

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற்றங்
கும் பதார்த்தமது நீங்கிமிகத் தானேசெல்
லுந், தகைமையுற முந்நமய மாதியான
தகும்பஞ்ச கோசங்க ளாந்மாவாக, நிகழ்த
லுறு மெமக்கயலாய்த் தோன்றிவேறாய் நின்
றுபுறம் பேயிறந்து நீங்கலாலே,யிகழ்விலகா
யிருக்கின்ற நாமேநித்த நீணமிலா நிரு
லேப னெனவேகொள்வாய்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந்தன்
னைத் தானுகும் படியாயு மவற்றின்வேறாய்,
ஞாநவுரு வாகுநமை நமக்கு வேறாய் நண்
ணவுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய்தாலு,
மீனமலா லாகாத படியி னுனு மியாநித்ய
வபரோட்ச மெமக்கெக் காலு, மூனமுறுங்

கோசதொடக் கற்றதாலு மொப்பினிர்ச்சம் பந்தனக மெனவேயோர்வாய். 14

ஆற்றுகொல னடைகல்லே கூட மற்ற தவிகார மானலு மயவிசாரங், தோற் றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதியீசன் றவி தசகஞ் சீவருதித் திறத்தலானுர், தோற் றியவை யழிவதற்கு மூலமாகிச் சுயஞ்சித் தா யிருக்கின்ற நாமவற்றிற், சாற்றுபற்றற் றுறலாலு மிகவும்யாமே சாரகர்த்தா வாகிய கூடஸ்தனுகும். 15

நானென்று மாநத்துக் கிடமதாக நவில்கின்ற வார்மாவாய்த் தோன்றுகின்ற, லீநமுறு புத்ராதி தூலசூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றான மிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறமினவகட் கப்பாலாய் நிருவிகார, ஞாநகனப் பிரமம தாந் தானும்வேருய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மாவாகும். 16

தோடமெனும் வாதமுத லானதோ டுந் துன்னியிடு மிராகாதி யதனிஞேடும்,

பீடுபெறு ஞானவஞ்ஞா னங்களோடும் பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயமதான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்கதேகஞ் செப்பியிடுஞ் சீவனொடு பூதங்கட்குங், கேடிலதாய் வேறாகி யிருப்பதாலுங் கிளத்தியசிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும். 17

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமேயந்தானன்றியறி யாததப்ர மேயமாகு, மூனவிந்தியத்தறிசத் தாதிகட்கு முட்காரணத் தறிகால திக்குவஸ்து, வானதெனும் பிரகிருதி புருஷருக்கு மந்நியமா யிருகாரணத் தறியலாகா, தீநமிலா தவைகளையு மறிவதாலே யிலங்குசற்சிற் சுகநாமப் பிரமேயன்றான்.

ஏகமேத சத்துடனெக் காலுந்தோன்று மியறமோ காரியமுப் பாலொன்றிற்கு, மாகமெலா மெக்காலுந் தோன்றீசற்கு மங்கங்கண் முழுதினுமெக் காலந்தோறுஞ், சோகமுடன் றோன்றுறுசீ வர்க்கும்வேறாய்ச் சொல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென்,

ருகுபிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்கலாலே யறி
வாநாம் பிரத்தியக்ஷ ஞகுந்தானே. 19

பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு பொறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

பகருமுடலுறுங்கன்மி யோகி லோக
பாலர்வைசு வாநரஞ தியசீ வற்குஞ், செக
சரிர முடையீசன் றனக்கும் வேருய்த் திக
ழுறுநாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தகைமை
நமக் கிவ்விதமோ ருடல மில்லா தாலுமுட
லெனவெதனநு பவத்தா லெற்கு, மிகவநிய
மநித்தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத ஞலு
மசரீர ஞமே. 21

அவனவன் சாதியின் ருெழிலவா வர்க்
குறலி னநியர்சா தித்தொ ழிலது மமருசா
தாரணம தாயிலது போற்றேக மதனிலே
வேறு பட்ட, வவமுறும் பொறிகள்பல்வித
மெனுங் காரியத் தாகுமற் ருென்று செய்ய
வுறியாமல தனதன் காரியுங் கைவந்து வதுவு

நன வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கநவி
ஞெடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண
லற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையு
மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வே
யுருவ மாகியிந் தியமுதித் தடங்கலவை தொ
ழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறு
நா நிரிந்திரிய ஞருமென வறிகு வாயே. 22

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப்
பட்டும் பேசுபசி தாகமுடன் றேற்றப்பட்டு,
நலமதுடன் சீவித்தே தன் மரித்தே னென்று
நாடுநன வதனின்விவ கரித்துமற்றப், பல
விதமா மவத்தைகளிற் காணலாகா ப்ராண
னுக்கும் வேருயத தொழிலைக்கண்டு, நல
மிலதன் றன்மமின்றிச் சாட்சியாகு நாமமை
வி லப்ராண னெனவேயோர்வாய். 23

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை
யுருதலெனக் காமாதி பலவே ஷங்கொண்டு,
டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி
யயர்கனவி னுட்சகமே யாகி மறறச்,சீரில
தாஞ் சுழுத்தியினிற் காணு தேகுந் தீதான

மனச்செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற்
கந்நியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா
மம்மநசென் றறிவாய் மைந்தா. 24

அறைகின்ற மலமூத்தி ரங்குப்பை சேற
திழி வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்
மல மேவுற்ற புவியொடுக லங்கல்புகை
யாகின்ற புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மல
மேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறுகோழை
சளிபித்தமு மொழுகின்ற மலமூத்ர முத
லான மலமுற்ற வூனமுறு தூல தநுவோ,
டுறுகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத
லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன்
ஞாநவஞ் ஞாநமல முறுசீவ னுடனைந்து
தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற
வீசற்கும் வேறாகி நீண்மலமு மற்று மிகவு
நிகழ்கின்ற ஞாநவா நந்தவடி வானநா நிரு
மலன் னென்று கொள்வாய். 25

கோள்கின்ற சாதிவன் னச்சிரம மத
னுடன் கூறதன தன்ம தன்மங் கூடுமத
னுறுபயன தாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவி

லதின் மிச்ச மான, வுள்கின்ற கோடிபவ முதமொடக் குற்றுமிக வுலேகின்ற சீவருடனே யுளகிருபை யவதார மாற்சறிய முதலான வுறுதொடக் குற்ற வீச, னெள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறுபூதங்க ளியாவுக்கும்வேறதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினுமெமையசுத் தங்களெய் தாத தாலும், விள்கின்றவிவைகணம் முடைவிவர்த் தங்களாய் மேவியே யுறுத லானும் விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னென்னவே விளங்கிடவ றிந்துகொள்ளே. 26

அறைதலுறு தாளுயுங் கூடிநின்று மறிவற்ற கடமாதிபூதாதிக்கு, முறைதனக்கோ ரறிவிலதா யொன்றிஞேடே யுறுதலிஞலறிவெனவே தோற்றுகின்ற, குறைவுறுமூன் றுடல்சீவன் மாயைகட்குங் கூறலுறும் வேருகி யவைகடம்மைக், கறையின்றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப் போதுங் கனபோத வடிவாநாம் புத்தனுமே. 27

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவிதவவத்தையுறு ஞேயத்தையு மறியாமை யுட

னறிவ தாயிலகு சர்வபுத்தி யாகின்ற ஞானத் தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயர்களா யமர்ஞாது ருக்கடமையு மவர்க ளினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா யினமெதன வவத்தை மூன் றதனினு மறிகி ன்ற வடிவமேநம் மளவிலா வுருவான தாலு மித் திரிபுடியை யழிவிஞ மில்லையாயி, னறி வரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறி கின்றதாலுமிவித மனைத்தெதன வவத்தையு மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ ஞகுமென் றறிகுவாயே

நந தாமி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிரா சாதியா னீங்கு காலை தவிராதகை யுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னிஞ லொருவு காலை, யினமான புத்திராதிபிரியமவ ரனலு ற்ற விலமதா னீங்கு காலை யிழிதால வுடல் பிரியமதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய மதுவும்,பினமாம்பி ராணகண் டமதானவாக் கினை ப்பெறுபோத கன்று சீவன் பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமெக் காலுமே

பிரிய வுருவாங், கனமான வாங்மாலை யன்றியொன் றிவ்விதங் காணாத படியினா லுங் கருதுமெக் காலுமே தானாக வுற்றநாங் கழறு பரமா னந்தனே. 29

கனவிடயஞ் சுழுத்திசொர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த கரணந்தன்னிற், றனதுசுவப் பதிவிம்பமாகத் தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை நிட்டை, துணுகாலந் தனிலிதிக்குஞ் சுகங்களாம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழயி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமென் றோர்வாய். 30

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசப்விட் டலை கின்ற தூலவுட லோக லோகஞ் சுழல் கின்றவிருதேக முடன்மண்ணை வளைய மாய்ச் சூழ்ந்தலைக் கின்ற தாகி, யேய் கின்ற வறல்வன்னி யிவையசைக் கின்றகா லிவைகளுக் கிடம தாகி யெய்துற்ற வம் பரம் பௌதிக சமட்டியோடெலையிலவை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு

ளசைகின்ற வீசனுஞ் சொல்கின்ற வேக முடனே சுழல்கின்ற பறவையென வீரைந்து திக்கினும் சூழ்கின்ற நூறுகோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்களோடிமிக நாடிடினு மளவைகாணாததாகி யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலாதமருநா மசலனென வறிகு வாயே. 31

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்கித்தகுமிரா சதந்தனிற்சீ வரையுமாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவைகடமை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு விளங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவிட்டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுறுநாநிர்க் குணனென் றோர்வாய். 32

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங்கட்கு மப்பாலா யவையினதிட் டாந மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்றநாந்தனிற்று ன் விகற்பமற்றே, போகுமிவைதமிற்கூடி னுலும் பற்றுப் புகனிமல படிகம்போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி

யுறும்வெ யிற்போ லிருக்கின்ற நாகிருவி கற்ப னுகும். 33

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மென்று மதற்குருவ நாமமிலை யமூர்த்த மென்று மா மூன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி யாகு மென்று மறிபடுத லஃதி லாதி, லேகமதாம் பிரமமிதற் கநிய மாகி யிவ்வவிளக்கு மறிவு நிரா கார மென்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூற லானு மியல்கதிரை நாடிமேந் மூடனே நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்குஞ் சித்த தென்னுந் தொடர்பால்வாள் வெட்டுமெனற் சூடுங்கையிற் ஜெடருதல்போலிலதேசற்றற் சுபாவ சித்துச் சொல்லுருவ ரகிதரென வேண்டு மோவென், சோகமிலுத் தியினு னமே யுள்ளிற் றேற்றுபொறி வெளிப்பொறியின் விடய மின்றித் தொடரவையை விளக்குமநு பவித்தி னுலுந் துகளினிரா காரானு மெனவே யோர்வாய். 34

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனுயு வநுதிநமு மமர்த லாலே யதன்மமொடு தன்மமத னுனிதம் பெத்தனே யன்றியோ

ரு காலு முத்த, னயமாக வலனென்று கன்
மகாண் டத்தினி னண்ணுமாங் மாவி தென்
றே நாடேபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞானத்தி
னவின்மலங் கன்ம மதனை, லுயருதலில்
பெத்தனை யுருவன்ஞா னத்தினி லுயர்முத்த
னைவ னென்றே யுபாசனா காண்டத்தி லாங்
மாவி தென்றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு
மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தர்மமக் காகு
பெந்தத்தொ டக்கு மணுகலொரு காலத்து
மில்லாத படியினை லமர்நித்ய முத்தனமே.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சா
லோ காதியெனக் கற்பிதமா யழியு முத்
திக், சேமமுறப் புறம்பாகச் சிந்தித் தெ
ன்று மெள்ளளவுங் கிரகிக்க விடக்கூடாதா
ய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தம்மை
ச் சுருதியினை லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி,
யாமதனை லேழைந்தின் மேலானமே யநாதி
முத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்டும். 36

நமுவல்சுத நமுவாதச் சுதம தாகு
நாடுமொரு நூறுண்டின் மேலிராம, னமுவு
கின்ற தாலவுடன் பிரள யத்தி னமுவ

விங்க வுடல்பூத ஞானந் தன்னி, னழுவவித்தை மாயைபரன் சீவ ஞாந லிலுமையே ழுக்கயலாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், நழுவலிலா மெத்தாலுந் தானே யாக நண்ணிவிளங் கிடுதலினச் சுதனு மாகும். 37

மூலவஞ் ஞாநகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்றுதநு வுஞ்சேத்திர முன்னும் மித்தை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னெகுநீ மொழியர்த்த மறியேடினனல், சீலமில் பாவவுரு வஞ்ஞாநா மிதுபரம சித்திலா ரோப மாகித் திகழு நாதியதெனச் சொல்வதா நானெனச் சேத்திரந் தன்னிலுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதியா யுறுவத்தி யாசமாம்பூர்வ தேகவாங்மவநு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாங்மப்பி ராந்தி சட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்யாசமு மோகமெனெ நீக்கியவ திட்டாநமாயறி யு முரணினுஞ் சேத்தி ரக்ஞன். 38

மலையுமரு மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென்னன் மருவுபத் திந்தி ரியமாம் வரு

மிருவகைக்குமிக வெட்டொணுப் பொருண் மனோ வாசாமகோச ரந்தா, னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூந்யம தாமெனிற் சுருதி ·பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்று மதை யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன, மெலையதற வோதலிற் பொருள்சூந்ய மல வாயி னெட்டொண தெவித மென்னி லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்ற சித் தெலேயுற்ற வாக்கு மநதி, னலேதலு று மந்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொரு ளலா தவையின் விடய மல்லவா தலின்ம னோ வாசாம கோசர ஞகுமா மென்ன வறி வாய். 39

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப் படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா மவை யிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகமதன்கார ணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்மூக்கு ணங்க ளூற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுடனடங்கு காலை, யேற்று பிர தாநமோ டவ்வியா கிருதமூல சதன்மூல

மென்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்
தியாய் சித்தாதா யியலுசர் வக்ஞ பிரமங்,
தோற்றலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாங்மது
துகளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ்
வேதுவாற் சகமூல மானநாங் துரிசிலவ்
வியாகி ருதனே: 40

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநா ருண்டு
பிர ளயஞாந மவையிறுச நணுகின்ற மூவு
டற்கதிதசித் தானநா நந்தலில தாலக்ஷரங்
காசின்மறு யுத்திசர மெனல்வேதமதனிறு
ற்கழறு பொருளக்ஷரந்தான் கருதுமீமாங்கி
சன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காண
லாம் பொறியினதறு, லாசின்மறை விதி
நிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே
யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினுற்
பிரமமறியப்படா ததுவிதிநி டேதமென்
னப், பேசு மவை யாலுரு திமிசையைச்
செயவொணு தென்றுதான் பேசல் போலப்
பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலா
பிரிவினு மக்ஷரந்தான், 41

அறிவது திருக்காம தாம்மாவ லாது
தா னமர்திரிசி யங்க ளாம்மா வென் றுலோ
காயுதன் சங்கையநம் வஙிதைமுத லான
போ கங்க ளெல்லா, மறிந்தநுப விக்கையா
லாகந் திருக்கென்னு மவனேயே சாரு வாக
னமரவே கண்டித்தலிந் திரிய மில்காலே யறி
வுகெட் டொன்றை யுந்தா, னறிந்தநுப வித
திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலே யறிவ
தாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்று
பொறி யறிதிருக் கென்னு மவனே, யறிதத்
து வாதிகண் டித்தலய ஞல்வழக் கற்றபடி
யேபி ராண ஞம்மாவ லாதிந்து யங்களாம்
மாவுமே யன்றென்று ரைக்கு மவனே, யறி
யுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராண பொறி யாக
முத லியாவு மநமில் லாவிடிற் றேற்றுமை
யான்மநர் திருக்குமற் றதுதிரிசி யங்க ளெ
ன்னு மவனேயுந்தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்
தியில் லாதுவிடின் மநது சலம மதனுற்றி
ருக்கன்று புத்தியே யறி வென்னு மவனேயும்
புத்த னீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுத்தியி

விலேச்சூந்ய மாத்மா வெனவனே நவில்பட்
டாசாரி யதுவுமாம் மாவன்று றுஞ்சுகமடை
ந்தனன் சுழுத்தியி லெனவறைசீவ னறி
வென்பன் யாவையு நீக்கல்வே தாந்தியறி
விற்சீவனே யாதியாய் விடயவரை யிலகலா
லறிவல்ல வவையறியு நாந்திருக்கே. 42

அகநோக்க மநதினில கப்படும் வஸ்து
வே பிரத்தியக் கந்த வாத்மா வவித்தையா
திகளினூற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்விர்த்தி
வெளிநோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ்
திரமென்னும் விடயங்க டமிலலேந் தோய்ந்
து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடி
லாம் மாமிகத் தகுதிர தி சயமுத்தி யென்,
பகர்சுருதி வாக்யவுபதேசமுற் றுடல்பொறி
கள் பல்கரணம் யாவு நீக்கிப் பண்ணிடும் பிர
த்யக்குவிர்த்தி யென் றுறுபெயர்ப்பற்றியே
தன்னை நோகித், தகைமையுறு வெய்யிலின்
விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத்திரம
தாகச் சனிக்கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே
காணுநாந் தயங்கிடுபிரத்தியக்கே, 43

சேடமாகிய றிவற்றுத் தோற்று கின்ற
செகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாக வுற்று,
மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று
வகையான வுடல்களையு மியற்கையான,விட
மான வறிவாகிக் காணு கின்ற வியல்பான
நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற் ெறு
ருவடிவு மிலாத தானுஞ் சின்மாத்ரனென
வென்றுஞ் சிந்தை செய்வாய். 44

நானென மூன் றவத்தை யினுண் ணோ
க்காய்த் தோன்று நாலேழ் தத் துவங்கள்
வெளி நோக்கா யிதென், றீன முடன் றோ
ற்றுமேழ் தத்து வங்க ளிருவகையா மை
யேழுந் திங்க டோறு, மூன திரி விதவவத்
தை களினுந் தோன்றி யொழிகையினுங்
கூடவொழி யாமற் றனே, யீனமிலா நித்தி
யமாய் நிலைமை யுற்றே யிருக்கின்ற நாமே
சத் தென்னவோர்வாய். 45

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு
வைசுவா னரன்முத லதாய் மன்னுபர மாங்
கிச னீறுசா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்

டாதியாய்த், திரமான சுத்தமீ ருஞ்சத்தி பேதங்கள் செறிசீவ ராயி ருந்து திகழிவ ருடன்சரிய தாயிலக ஞாநயோ கங்களைச் செய்த திகழைங், கரன்வேல ஞதியா நாதனே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதி யாய்க் கதிர் ஞாந யோகஞ்செய் நந்திதண் டீசாதி கன யோகி கட்கும் வேறு, யுரமான, நமிலவர்க ளோரொர்கா லந்தனி லுதிப்பதா லுண்மை யலரா லுயர்வாம கண்டசித் துருவமா கின் றநா முறுகிரீ சுவரனே. 46

சீவனற் ெறுழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனை யச் செறிபொருள வித்தை தன்னிற் சேர் பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் செங் மநற் கன்ம முற்றே, பாவமறு சித்தசுத்தி யையுற் றுபாசனே பலசங்ம முற்ற வதனுற் பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தநமுடன் பரமதே சிகனே யுற்றே, தாவில்சிர வணமநந மேகிதித் தியாசந சமாதி சாட்சாத்காரமுந் தடையறச் செய்துறுமஞ் ஞாநமும் பஞ்ச விது தகுபிரம முந்த விர்த்துச், சீவத்துவந்

கெட்டு விம்பசை தங்ஙியச் சித்துமாத்திரம
தாகச் செறிகின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ னென்
னவே தெளிவுடனறிந்து கொள்ளே. 47

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சுப
ங்கியன் பெறுசங்கை சீவாதியைப் பிரகி
ருதி முக்குணத் துண்டுபெணி நிற்கையிற்
பிரமநிஷ்பகுதி யெவிதம், விரவுகயிருதி
களை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக்
கு மாத்திரம் விளங்குமூ லப்பகுதி பிரமத்
தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தி யா
லுங், திரநனவு கநவுசக மியாவுமதை யறி
கின்ற சித்தாக வழிதல் கண்டுஞ் சித்தின்
வே ருயறிந் தவனும்ம பிரமத்தி செய்கின்ற
பாவி யென்றும், பரமிலவை யாவுநம துரு
வென்று கண்டவன் பரப்பிரம மென்றும்
வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்ற
நாம் பகருநிஷ் பிரகிருதியே. 48

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரி
யாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவிவைக்
குரியதங் மாதங்ம பேதமும் வருமிவற்

றின்பல மதாத், தருசொர்க்க நரகாதி யும் மவற் றின்சேஷ ஜநமர ணாதி யாவுஞ் சம் சார மாகுமிது தநுவைநா மென்றிடிற் றன் ணையுறு மிவ்வு டற்குத், திரமருவு நாமகிய மெனவறிந் திவ்விதந் தேர்சிதா பாச னுக் கே சிறிதுமிலை யிவணையு முடலையும் பொய் யெனத் தேர்ந்திவற் கதித மான , பிரமமக மெனவ றிந் துறுமெமக் கற்பமும் பெந்தசம் சாரமில்லாப் பெற்றியாற் சுத்தசித்தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே. 49

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில ன பெத்தனுங் கள்வன்க யிற்றி னாலே கட்டு ண்டல் போற்பிரம நாமெனும் புத்தியை மறைத்துமே களவு செய்த, திட்டவுஞ் ஞாநமது வந்தவுட னேயகந் தேகமென மாகித் திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்கு ரோத காமாதி தீயபா சங்க ளாலுங், கட்டு ண்ப னப்போது துக்கபய செங்மங் கணக் கிலா துண்டு பரனற் கருணையின்மெய்ஞ் ஞாநம்வந் துடன்மாந மற்றபின் கனபெந்த

துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட
லுலகினன் மட்டிடா வியனகண் டாநந்த
மாய் மேவெமக் கொரு பெந்த மும்மில்லை
யாதலான் மிகநாம பெத்தரே மே. 50

அத்தமுறு சரணதி யவயவமு டைத்
தாகி யமர்கின்ற மூவு டற்கு மகியமா யாகா
ய வுருவமாய மூவித வவத்தையின் காிய
நாக, நித்தமுறு மென்றனக் கெற்சென
வோ ரவயவ நின்றிடா தாலு நம்போ ணிக
முண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன
நேர்கின்ற பொருளு மன்றிச், சுத்தமுறு
நம்மினிற் கற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு
முலக மதனைத் தொட்டுமே யவயவமி
லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகை
யாய்ச், சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்
திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தா
ஞயி ருக்கின்ற நாநிரவ யவனெனச் சந்த
தமு மெண்ணுவாயே. 51

ஆதாரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது
மதங் மதங்ம மதன்பலன்கள் பத்தி காண்ட
த், தோதலுறு தேவதையும் பரோட்ச

மாகு முயர்ஞான காண்டத் திலோது பிர்மங், கேதகு மு மைைபோலப் பரோட்ச மின் றிக் கேட்டவுடன் முஞைகத் கிலர்த லாலே, யேதமிலா தப்படியெப் போதுந் தாஞ யிரு க்குநர் மபரோட்ச னென்ன லாகும். 52

அறைசுயந்த ஞ ரிருத்த லெவித மெ ன்னி லஞ்ஞான காலத்தி லநிய மாகி, மறை விலதா யிலட்சுழ்சத் துவமு ஞான மருவி னபின் முனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வறிவி லதாந் தத்துவங்க ளிருபத் தெட்டுமாக முப் பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விரவின் முப்பத் தாறுந்தத் துவமெப் போது மியா மாக விலங்கலுஞைஞ் சுயமென் றோர்வாய்.

இதுவெவ் று தள்ள லுறலேயமஃதின் மையத கேடமது வெங்ஙன மெனி லியன் மூர்த்த மோடமூர்த் தமதெனப் பிரமத்தி னுக்குபய ரூப முண்டா, லிதையறிந் திதுவ ல்ல வல்லவென் றறியென்ன விசைசுருதி சொன்னபடியே யியல்பிரம மதனுடைய சச் சிதாநந்தமா யெய்த மூர்த்தங்களுடனே, சுத

வுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற்
சோதித்த றிந்து கொண்டு சொல்லுமிது பா
ம்பல்ல வல்லவென் றறிதல்போற் றுகளபா
மார்த்த மாகி, யதமதுறு மேயமா மூலகை
யல வலவென் றகற்றிநற் பரமார்த் தமாயறி
வாநாமகே யன்னெனக் காணலா மாகைய
ஞமகேயன். 54

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமநு
பாதேய மடையடாப் பொருள தெவித மா
மெனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்
காதி யாநந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட
னித்யாதி நால்வகைச் சன்மமுஞ் செய்து
ளோ னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண்
டத்தினிற் சிலஞதி தேவர்களை மந்த்ரா
தியா, விடை யறவு பாசநா திகள்புரிந் தோ
ன்பதம தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெ
ழின்முத்தி யிச்சையாற் சவஞதி செய்து
ளோர்க் கியலுபல மப்ப லம்போ, லடைப
டும் பொருளலா தேற்கவே யுற்றதா மாக
வுறு கின்ற வதஞ லவத்தையின் கரியதா
மெப்போது மேவுநா மாநுபா தேய ஞமே.

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்தஞெ மெவிதமெனின் வங்க மதனி னேகினோர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தேகுகப் பலிலுற்ற தான், ரேற்றவே யேகாது போற்கணிற் ரேற்றினுந் தனுமந்தின் மாறியெணல் போற்றெழிலகங் கரமுறினு மாங்மதிட் டியினிலொரு தொழினமக் கின்மை யானுங், ஆற்றகங் காரம தொழிந்திருந் தாலுஞ் சுயதிட்டி தனினி விர்த்தித் தொழிலையஃ துறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து, மாற்றுநந் திட்டியிலோர் பிரவிர்த்தி யாந் தொழிலு மாமெமக் கணுக லிலதா லவ்வுருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தொடக் கற்றநா மப்ர விர்த்தன். 56

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவதாம்பொரு ளவிதமெனி லொன்று திக்கி, லிலகலற் றென்றெழித லுறமவத்தாத்திரய வியலுசக மூன்றி னுக்கு, மிலகுகரி யாகியே நான்கதாம் பொருளதா யெலையிலத் துவித சித்தா, யிலகியுறு கின்றநாஞ் சிவனென்ன வநதிநமு மிருதயத் துன்னு வாயே. 57

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா
வமிர்தமொடு தேவாமிர் தம்பு சித்தே, சா
கின்றோ னலனென்றே யுற்ற பேருஞ் சா
ரீசர் பிரளயத்தி னசித்தல் போல, வேகவ
நந் தாநந்த சித்து நாமென் றிலகலுறு மோ
ட்சவமிர் தத்தை யுற்றேன், சோகமுட
னொருக்காலு நசியா தானுஞ் சொல்கின்ற
வமிர்தனென த் துணிந்து கொள்ளே. 58

உருவமில் லாதவ னிருபனு மெவித
மெனி லுறுபூத பௌதி கங்கட் குருவமு
ண் டிவையையறி சட்சருவ மென்பர்சில ரு
றுமிவையி யக்கு மநமே, யருவமென் றறி
வர்சில ரதன்வியா பாரத்தை யறிபுத்தி
யருவமென்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போ
க்தத்து வங்கடமை யறிகின்ற சீவ னவனே
யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபணி யாட்டி
யுமடக்கிவா சனைய தாக வமருமூ லப்பகுதி
யருவென் பரதனினுக் கதிதமா யிவைக
ளுடைய, விரிவொடுக்.காதிகட் கமர்சாட்சி
யாகவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் விளங்க

வே தோற்றினுங் காணொணாத் தன்மை யின் மிளிர்கின்ற திருபனுமே. 59

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின்மெய்ச் சுருதி யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி னாலும் பிறந்தவகண் டாகார விருத்தி ஞான, நிறைபிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமா னிகழ்சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு, முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே யுலக மில்லாஞ் சாந்தனென வோரு வாயே. 60

பயமற்றோ னபயனு மொன்றுக் கொன் றுபயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடர் மன்னர், மயலின்முகி சுரசுர ருலோக பாலர் மால ரனே முதலான பெயர்க ளாலுஞ், சுயசித் தா மகண்டநமை யறுக்க வெட்டச் சுடந ளைச்சப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, விய லுமொரு பய மதுவு மற்றே யுற்ற வெழிலா ன நாமபய னென்ன வோர்வாய். 61

சனவிட முறுதேனி னேரூர்கள் சீமை நல்விராச்சியம தாள்வர் சுகமு மெதிரியன

ல் வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடி யாதி துன்ப முறலா, லாநந்த மென்னல்கூடா திராச்சியமுழுது மாளுதலு நூறு வயது மரோக திடகாத்திரமு மாதியா மிலட்சண மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட, வாநந்த முண்டி தனி னூறுநூ றதிகமா யரிவரையி லுற்ற சுசமு மமருகா லாந்தரத் தழிதலா லித் தனையு மமர்மாயையென்று தள்ளி, யூன முறு வாந்திபணு மசநமென வேவிட் டொருக்காலு மாற விலதா யுளவகண் டாநந்த மேயுருவ வானநா மொப்பினித் தியாநந்த ஞம். 62

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரமமா யிலக லானும் பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு பிங்கசத் தின்மை யானும், பிரமவுரு வாகமக் கெக்காலும் விட யமிலை பெறுவிடயம் வந்ததென் னப் பிறங்க லும் புத்ராதி துக்கசுக மவையிலோன் பெறு தல்போற் றோற்றி னலுங், தரவிவே கத்தி னற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கில து போலச் சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட

பொழுதிலே சத்தையேயன்றி யுலகம், விரிவாக வந்ததும் போனதுவுமிலையென்று விடயமுறு பற்றெ நாளும் விமலவாங் மாவினுக்கில்லாத தாவியா மேவுநிர்விஷய ஞமே. ()

முன்னுமிழி தாலததுவுதித்து நூருய் மொழிகின்ற வருடமதி லயமாதற்கு, முன்னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின் மூளைத்ததுதான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு, முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞாநங் தன்னிஞலே முடிகின்ற லயமதனை யடைதலுக்கு, முன்னுநா மிருக்கின்ற படியினுலே முரணறநாம் பழையோனென் றகத்திற்றேர்வாய்.

விளைதலுருஞ் சமட்டியென மேவுமுட ருன்மூன்றுங், தளிர்தலுறு புரமிந்தச் சார்மூன்று புரத்திலுநா, மளவுபடா வடிவான வதிட்டாந மாயிருந்து, விளையாடு மதனும் விளங்குபுரா தநனமே. 65

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ் சடங்களெலாஞ் சத்தன்றி யெப்போ தூந் தான், மிகவுமசத் தானபடி யாலுஞ் சித்து

மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி லின்றிப், புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின்றிப் போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகரு மொரு வஸ்துமில தாலு நாமே பழமறை சொல் சூநியனென் றறிந்து கொள்ளே. 66

அவ்விதமாஞ் சூநியமு மறிவிற் சூந்ய மாமெனவே யபாவமா யறிகை யாலே, யவ் விதமா யதையறியு ஞாநந் தானு மமர்ஞாநா பாவவநு பவத்தி னிற்கு, னவ்விசமே யில தாலவ் வறிவி னோடே யமருசூ நியமும்போ யயலொன் றுந்தான், செவ்விபெற வில் லாத படியி னுஞ் செறியுமகா சூநியனெ ன் றறிய வேண்டும். 67

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்கள மன்றென்று நீங்க லாலே யைந்துவிட யவ் விகா ரங்களுந் தாலதநு வன்றுநா மாத லாலே, சார்சநந மரணமூப் பெவ்வன்ன வாலி பஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந் தகுசூக்க தநுவுமக மலதான்ம றப்பாதி சங்கற்ப மாதி யாகச், சேர்விகா ரங்களு மவித்தையோ டிறு

கின்ற சீவனக மன்ற தாலே செறியுமறி வறி யாமை முதல்விகா ரங்களுந் திகழ்மாயை யுற்ற வீச, னேரகம லாததாற் சர்வக்ஞ னு ஞ்செயாடு நிகழைந்து தொழில்க ளான நிறை விகா ரங்களும் நமக்கில்லை யாதலி னிவிர்த் தனு மென்ன வறிவாய். 68

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமொடு கோ ழைசீ மலசலந் தசைபீ ளையும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை வனமிற்கு றும்பி யாதி, செயிருற்ற விவைகளைக் கேட் கினுந் தொடுகினுஞ் சீயென்ன வருவ ருப் புத் தீண்டிடிற் றுனமே செய்யவேண் டிடுத லாற் சேர்கணிற் கண்ட வுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணினேக் காளத்தை நண்ண லா லருவ ருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கெந்த மாத லா லாக்ராண நண்ணலி லருவ ருப்பு, வியமி லிவை யுறும்வநிதை தனைமேவி னுனிந்தை வியாதிதுன் புறுத லானு மேவுமித் தோஷ மெல்லா மறிந் ததிலிச்சை விடுதலி னகாம னுமே. 69

தேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக்
கில்லையெனு தெந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக்
கொடுப்பவனே யீகையுடை யோனென்னச்
சொல்வர் ஞானி, தாகமின்றித் தனதிடத்து
ள் ளவைகளையுந் தன்னையுமே தனையுற்
றோர்கட், கீகையினு னுமிகவு மலோபனெ
ன வருதிநமு மெண்ணு வாயே. 70

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூலதேக மதி
னதிகஞ் சூக்கவுட றாலதேக, மதினதிக
மதினதிகம் பஞ்சபூத மதினதிகம் மாயை
யதினதிகமீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப்பிர
மமோநாமான தனு னுடவைகளைத்தினுந்
தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலாத தாலேயமர்
நாமே யுந்நதனென் றறிந்து கொள்ளே. 71

ஜன்மமொடு கர்த்தாவி னிடம தாயுங்
கருதபஞ்ச பூதங்க ளிடம தாயுந், தொன்
மைசுக துக்கஃவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோர
ருடன் மிகுமரசர் சநங்க டேகம், வன்மை
பசு டுண்மிருக செந்து பிடை வகைவகையா
யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் ருக்

கிஞாகம் மிடத்திற் ருக்கா விதமதனு லக்
ரோத ஞமென் றோர்வாய். 72

நிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

பிரிவுறுமெத் தேசத்து மெக்கா லத்
தும் பெருவான மொருபடித்தா யுறல்போற்
சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற்
பஞ்சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம்,
விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண்பா ஞயா
மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரி
தவிஞ நித்தியனென் றெக்கா லத்து மித
யத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே. 73

தித்சாட்சி தனிலேக தேசகற்பிதமதா
ய்ச் செறிமாயை யீச ரிவரிற் றிகழேக தேச
கற்பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்த
வத்தை, யிதிலேக தேசகற்பிதமைந்து பூத
ங்களிதிலேக தேச மூலகமிதிலேக தேசகற்

பிமதாங் தேசங்க ளிதிலேக தேசமூர்க, ளிதி லேக தேசமாங் கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேச மூடல்க ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய மிவிதமா யெனுமொன்றை டொன்று கூடாச், சுதவுலக முழு தினையு மறிகின்ற வறி வதே சொரூபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந் துறைத லாலியாஞ் சர்வகத ஞமெனத் துணிவாக வெண்ணு வாயே. 74

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல வுடல நேக, விவிதவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி மிளிர்சக ங்க ளவைக்கிடந்தான் மாயை யீச, னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மாயிருக்கு ம்மி டத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளெலா மேக தேச கற்பிதமா தலிஞமே சர்வா நதாரன். 75

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக், காதார மாக வுற்ற வழிவறு மெமக்கு வேறே, ராதார மில்லா தாலு மிலை தலில் யாமெ மக்கே, யாதார மான தாலு மகமிரா தார ஞமே. 76

இயலுடல்களுக்காதி பூதமதி வைக்
காதியெண்ணும்விட் சேபசத்தியிதுதனக்
காதார மாஞையோடவித்தைகளிவைக்கெ
லாமாதி வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறு
கின்றதாலுமொரு சூக்கவுட லுற்றபோதே
தோற்றியுழி பல்கோடி தூலதநு வொரு
மூலதுகளுடல முற்றபொழுதி, னையசிருஷ்
டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்கின்ற
சீவனுக்குநாடுமுற்பத்தியில் லாததாலாதி
யெனநண்ணியே சீவன் முத்தி, யயலிலா
துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவ
னுக்கு மநியமா யித்தனைக் கும்முதற் பொ
ருளான தாலுநா மாது யாமே. 77

இப்படியே யெனைவகளுக்கு மாதியான
வெமக்காதி யிலதாலு மநாதி யென்று, செ
ப்புசன்மமற்ஞானம் வேதமீசன் சீவனே
னு முபாதிசித்தா யறுஞ்ச கத்துச், சப்பி
னிரு பாதிசித்தாய் பிரமமாறிற் கற்பிதமா
மநாதி யைர்தி னுக்கு மூல, தப்பறசித்தி
னுக்காதி யிலதா லந்தச் சைதந்ய மானநா
மநாதி யாமே. 78

இதமறுவிசிட்டனினும் விபுருக்கவுட
லிதனினிழிதுல வுடலம் விபுவா மிது
தனினும் விரிவுபாரிதனினும் விரிவுநீரிது
தனினும் விரிவுகனலா, மிதனினுங்காற்று
விரி விதனினுங் ககனம்விரி விதுதனினிர
ண்ய சர்ப்ப மெய்தும்விரி விதனினவ் வியா
கிருதம்விரிவாகு மிதனினவ் வியத்தம் விபு
வா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மா
லுமட் டிடவொணா தேவிரிந்த வெழின்
மாயையுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத
நந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்தியா திப்பிரிய
மாநமிலு மெய்துமர் றொன்று பெரிதா யெ
ம்மைமட் டெக்கட்ட வொன்றுமில் லாததா
லென்றுநாம் விபுவ தாமே. 79

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தான
மிருகாதியதி னீச ராதி யவர்களினு நான்கு
வன னத்தரவ ரிற்சன்மி யவரினிற் றீக்ஷி
தர்களா, மரினிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷி
யவரில்பிதி ரவர்தமிலு மூலக பாலரவரி
னிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர ஞதியவ

ரிற்புருஷரா, மவரினிற் குமரரவ ரியாவரின் மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ னவர்களிரு வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம தூறுமெமக் கதிகசம ஞம்வஸ்தி லாம ஞமே யமர்கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவஞத லான்மகத் தாகு நாமே. 80

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லந்நீர் பற்றலெனப் பற்றியிடக் காணு மற்ருன், சகலசகத் தட்புறம்பு நிறைந்துநின்ற தம்மிடத்தி லேயழுந்தி யிருக்காநின்ற, புகலவத்தை முன்றினுமே காணவூற்ற பொருவில்சுத்த பரியந்த சகத்திஞேடே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்ரு டக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்சனனென் றெண்ணுவாயே. 81

அவிருமூ வகையுடலி னுக்குமூ லங்கன்மமைம்பூத மவைகண் மூலமமர்சூக்க பூதபௌ திகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு சீவஞேடு, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்சை தந்ய நாமே நண்ணு

காரணமான தாலுநற் சச்சிதாநந்தமா நம்மைவிட்டுப், பவமான காரியம தாமுலகினுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பகருகாரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமே பல்வகையதா, நவ்யான காரியசகத்தினுக்குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாடுற்ற சகலத்தினுக்குமநு தினமுநா நவிலுகாரணருகுமே. 82

இப்படிச்சகலத்தினுக்குமிலங்குகாரணமாயுறுந், தப்பிலெற்கொரு காரணம்மிலதாலு மெய்யுணர்வின்பமா, யொப்பிறுஞ்சகலத்தின்மூலவுருவமாயின தாலுமே,யெய்பிலாவக மேயகாரண னென்னவேபித மெண்ணுவாய். 83

அகிலசககிரியைக்கு மாதித்த சனிதான மானதே மூலமாக வமர்தல்போற் சர்வவிந் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்லைதந்நி யத்தின், விகலவில் லாததோர் சந்நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும் விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுகரி யாகவே மேவுநா னாமா கவுந், திகழுபிர விர்த்தியுநி விர்த்

தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றி ளுனு ஞ் செய்வித்த லில்லாது மத்யஸ்த னுகவே திருமிவையை நாடி நின்று, துகளிலாக் கண விபோற் சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக் கின்ற வதுவே சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சி யென் றனு திநந் தாய்மன தி னெண்ணு வாயே. 84

அலையினும் மநதுபொறி யலையாத தூலவுட லவைகோடி யலையி னுந்தா னலை வில்பூ தங்களவை யசையினும் மசையாமலம ரினு மசைதல் போல, வலைகுரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவைசு வானர னுதி யிவித மலைசுத்த வரையுலகொர் தநுவாக நாமெ ன்ன வபிமான முற்ற றிவினி, லலை தனுறு மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின் மறுசி ருஷ்டி யாக்கியலை குமரரா தியரித்த னைக்ருமே யமருதா னுக விலகி, யலகிலித் தனைசலந மதனேடு கூடியு மசையாம லிந்த யாவி னலைவினுக் குங்கரிய தாகநிறை சை தந்ய மானநாந் தானு வாமே. 85

அப்பினுற் கடமதைப் பூரித்தல் போல வே யநமயம் பிராண னதனு லதுமனோ கோசத்தி ஞலதுவி ஞாநமய மாங்கோச மதனு லதுஞ், செப்புமா நந்தமய மதனினுற் பூரித்தல் சேர்ந்துநற் சீவ னதனுற் சேர்பூரி தம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினுற் றிகழ் பஞ்ச பூத நிறைவாந், தப்பலில் லவையினுற் பூரித் த லுறுசகஞ் சகமதினு மெங்கு நிறைவாய்ச் சார்கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிகத் தாழ்வில்பூ ரித்தலுற்றுத், துப்புடைய நம் மினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலிலாத வதனுற் சொல்லுபரி பூரண நாமென்ன வே நிதஞ் சுகமுட னறிந்து கொள்ளே. 86

உடல் பொறிக டமின்மிகவும் விரிவ தான வுட்கரணு திகட்குமந்த மேயுடைத்தா யடருமந்தக் கரணுதி யாலு மெட்டி யறிய வொண விரிபஞ்சபூதங் கட்குந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் கால பேதந் தேசபே தங்களி னு லந்தந் தன்னே, யிடமாகக் காண்கிணுமே யந்த மின்றி யியல்சாட்சி யானநா மனந்த னுமே. 87

அகிலவுந் நதசுத்த மதிஞென்றி னுக்கொன்ற தாம்பத்தி ஞென்று குறைவாயல்கியே சுத்தியும் பிரமாமகத்துமுத லாக்கடினையந்த முலகோடிகல்தேவ பாகமும் மநுடபா கமுமென்ன வெய்துபூ தங்களுடனேயிழியதந் மமத்திமோத் தமமான பிரமன்முத லெய்துதம் பாந்த வுடல்கள், சுகஞானியோகியொடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்றவுறு சீவ ராதி சொல்லீச னீறதாய்த் தாரதந் மியமொடு துலங்குவத் தியாவி னுந்தா, னிகவில்சத் தாகார மாய்த்தார தந்மியமதெய்தா மலெப்பொ ழுதுமே யிருக்கின்றசைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ சமனுமே. 88

அதிட்டாநஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு மமர்தால தநுக் களவைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டாந மவைக்குமதிட் டான மாயை யமரீச னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளிபோல, வுதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல் லாம லுளதிட்டா நந்தவிர வொன்றில் லென்றே,

மதித்திடநிர்ணயம்பிறந்தவதனுற்சித்தாய்
வியங்கிடுநாஞ் சர்வரதிட் டாந மாமே. 89

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமுமுத வறி வானநா மேய கண்டன் நவிலுமற்றெரு ருயுத்தியுலகர்நிர் ணயமருகர் நணுபுத்தராசமத்து, மவைதேவ ராகமத் தவைபிரமனரியீசராகமத் தவைபுராணத் தவைபாரதத்தவையு நீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்மகாண்டத், தவையுபாசநகாண்ட மவையாவுமுபநிடத முவைகளாற் கண்டிக்தலாமவைநிர்ண யஞ்செயறி யெமையொன்று கண்டிக்கவாகாத தாலுமாக,வெவமிலுபநிடதத்தின்திதபிர மாணம்வே றில்தாதபடியினுலுமியாவுபிர மாணத்தினுக்குமவை மூடியாதலாலும்யா மேய கண்டன். 90

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்சிந்நமாய்ப்பிரிவோ டொளிர்சீவ ரொன்றினுக்கொன் றுறுபரிச் சிந்நமாய் நாலைந்து தத்துவத் துடன்மிகத் தோற்றுசூக்க,சரீரங்களாமிவைக ளேக்குறித் தபரிச் சிந்நமாய்த்

தனக்கு ளாறு' தத்வமா கப்பரிச் சிங்மாங் தூலத் தநுக்களிவை யைக்கு றித்துப், பரி ச்சிங்க மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளைப் பற்றி யபரிச் சிங்க மாய்ப் பனுமாயை யுறு வீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருநம் மைக்கு றித்துப், பரிச்சிங்க மானவத னுலுமே நம் மிலும் பரிச்சிங்க மற்ற தொன்று பன்ன வில தாலுமப ரிச்சிங்க னுமெனப் பரிவி னொடு மறிகு வாயே. 91

தூபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல் குக்க சரீரமிதை யாபரித்த றூல தேகஞ், சோபமுறுந் தூலதநுக் களையு மற்றுஞ் சொல்பூத மவைகளையு மொன்றை யொன் று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க ளவைகளையு மாபரித்த வீச னுலு, மாபரிக் கா தவரையுமே யாப ரித்த வறிவாநா மநா விருதனுகுந் தானே. 92

கர்ட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டி டுஞ் சங்க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து சாட்சி

மாத்திரம தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென் றோர்வாய். 93

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம் போ லொருப டித்தாய்க், கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட் சணத்தைச் சேர்ந்துறை கின்ற தாலே சாலநாம் பிரம மென்றே சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய். 94

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீஸ் வரசகம் பனுநன்மை தீமை கேள்விப் படும்வேத வாகமபு ராண சாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்களுந்தா, மனகநவ தைக்கா னு மறிவைவிட வின்மையி னவத்தைமூன் றதனி னுங்கா ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா தவத்தையொன் றுென்றிலிலகு, மினசகம தந்தந்த வத்தையைக்கண்டகரி யாகவேயி ற்ற படியாலெண்ணவே வேறென் று மூன் றுகால த்திறு மெய்தவந்த துவு மில்லே, யுன மிகப் போன து மிலெனு மநுப வத்திறலொ

ன்றுமற் றில்லை யுறநா மொருவனே யுள்ள
பொருளென்னவே யநுதினமு முளமதனி
லெண்ணு வாயே. 95

வயல்குளந் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்
கு மண்ணதே யுருவ மாபோன் மருவுலகி
னுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லானு
மின்ப, மயநம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்
சர்வ மாமுலக மாக வுறநா மாசர்வ வாந்மா
பின் னொருயத்தி நானென்ன மருவுரைக்
கூன் றுசோலா, யயலில்கரி யுருவேநமக்குற்
றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண்முநி
க லமரருலக திபர்பூ தாதிப திவைசுவானர
ஞதி சீவ ருக்கு, நயவீச ருக்குநா னெனுமு
ரைக் கூன் றுகேச லாக்கரிய தான நாமே
நண்ணியிடு மங்கங்கு கித்திக்கை யான்மிசவு
நவிலுசர் வாத்ம ஞமே. 96

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்க ளியா
வுங் கண்டதன தாகார மான தேபோ, லுனு
மவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்கு முறுகின்
ற நமதுசத்தா காரமேதான், வினவியிடுமா

காரமான தாலும் விளங்குசத்தா காரமதை விட்டு நாடிற், சங்கமுறு சகமதுவே யில்லா தாலுஞ் சாருநா மேசர்வா கார ஞமே. ()

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றின து தானுமப் பழுதைதனை யன்றி யிலதின் பகர்வன்ன வாச்சிரம மொடு சொர்க்க நர காதி பல்தேச மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்தி ரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னுமை யேழ தாகவெணு தத்துவங்களுஞ் சச்சிதாநந்தமா யிலகுநம் வடிவ தாலு, மயலொன்றி னுடை யவுரு வலதாலு மொருகூத்த னைவில்வே டிங்கடம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யொன் றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல் போலுஞ், சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா னொருவனே சுழலுசீ வீச சகமாத் தோற்றுபே தங்களா யுறுதலா ஞமிகச் சொல்லிடுமெ நேக ரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றி னும் பயிலுமதி யொன்ற லாது பகரிரண் டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற் றோற்று கணவி, பலவன்றி யொன்றுதல்

போலும் படிகமண்ட பத்தம்ப மிலகு ஞாளி பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கவி னிற் பலவிதஞ் சகமி லகினும், பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத் தென்று மிகவும் பலவிதம தாயிலகி னுஞ் சச்சி தானந்த பகரிலட் சணம தாயே, பல வான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினுற் பனு சகத் தாகாரமே பலரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்பமாய்ப் பகருநா மேக ருபன். 99

சூனவபர மார்த்தமா னவுபர மார்த்த மாங் காணனவ் லபர மார்த்தங் கார்மின் னா் மற்றவைக ணிலையிவையி னுளடிமை காயமனே மதலை வீடு, தங்முதலிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதி நிலை யாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன விவ்விதந் தாரதன் மியங்களாகப், பனுவீச சீவசகமுழு துநன் குணரினே பரமார்த்த மல்ல தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாநி பரமார்த்த வுருவா தல்போ, லனக ளாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மெமக் கழிவு

வங் தொருவஸ் துவு மாகுபர மார்த்தமா யுற்
றிடா தாலுநா மழிவில்பர மார்த்த ஞமே. ()

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண் மற்ற
தன் றெனிலுலக மியாதெனிற் புரியி னரா
வம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல
வெனிலரவு போலுறும் புரியி னரவப், பிர
மைவர லாமுலகு போலிரா நிரவயவ பிரமத்
தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா
தென்றிடிற் றன்சிவப் பிற்குவமை யற்ற
படிகத், துரையிரத் தப்படிக மென்பிரமை
போற்கசப் புக்குவமை யில்கு ளத்தை யுறு
குளங் கைக்குதென் றிடுபிரமை போலவு
முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா
ரோபமா மிவ்விதம் பிரமையா முலகி னுக்
குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு டனியன்றி
யிலைய தாற் பேசலுறும் வஸ்து நாமே. 101

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் பிரபஞ்சம் வாதி
கள் போதமாஞ் சங்கை யுலகைப்பெயர்த்தறி
வை யுறுவெனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்
த்துவிட வேண்டும் மென்னிற், றிரமில்சக

மூளதாயி னொருவரெத் தமெதாற் றீராது
சங்கை சுகர்நற் றெட்சணா மூர்த்திமுதன்
மூத்தரா லேசகந் தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத்
தருசகமி ன் ஞானமிலையெனிலவர்க ளாலிறந்
தற்றதே னுலகு தானுந் தயங்கலுட னிப்
போது றக்கணக் கிலையிவாச் சகமதனை யில்
லை யென்றே. சுருதியும ழித்திடச் சொன்
ன தாற் சொப்பநத் துகளுலகி னுலகி லென்
றே துணிவுடன ழித்தனுல சில்ஞான மாத
லாற் றுகளினை திட்பிர பஞ்சன், 102

இயலுநா னுரூபம் வெகுரூப மாஞ்சங்கை யிவையெலாம் பிரமமல்ல வென்னும்வாக்கியத்தினை யுலகைத்து டைத்துமிக வேகசித் தருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலைநிறுத் தப்பிரம மெண்ணும் வெகுரூப மென்ப தெவிதமெனில் வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரினை வினனொருவ னேய நேக, வயனுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வெகுரூபி யாயுறும வித்தை யாலே யலகிலொரு பிரமமும் வெகுரூப மேபோல வமரவே யிகல் கொ

ண்டு, சுயமாக வெகுரூப னென்பதுப சார
மாகச் சொல்லலுறு மாகையாலே தோற்றிடு
மவித்தை தன் னைக்குறித் தென் றுநாங் துக
ளிஞா ரூபனே. 103

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேக
மதன் பேதமோ டிந்திரியபேத, மீசர்களின்
பேதங்கள் சீவ பேத மெனத் தாற்று மாயா
காரியத்தி னுக்கு, மாசுறுமா யைக்குமதிட்
டாந சித்தாய் மருவுசச்சி தாநந்த நம்மை
விட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதா ஞு
மே பிரிவிலா வபேதனெனப் பேஞுவாயே.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி
சேஷமவை நீங்கினவ னிற்ற லோட னேர்
கோண லாதியா விலகலுறு மநுடரொடு
நிகழ்தருப் பட்சி முதலாஞ், சருவமென் வி
சேஷங்களுட னுற்றவ் வடிவையுஞ் சாரதன்
ருெழிலு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயி
லேக ரூபமாய் விபுவதாபத் தனிநிருவி சே
ஷ மாபோற், பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல்
விசே ஷத்தொடு பொருந்தியத் தொழில்க

டம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொடக்
கிலத சங்கமாய்ப் புக லுகிர் விசேஷ மாயே,
யிரிவிலா தறுமென்று ரைத்தபடி யேயறி
ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவு மெமதிடத் திவ
கலென் றெணியுநய வித்தலா லியாயிகிரு
விசேஷ ணமே. 105

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத
த்து விதமாந் துவி தசக மிலகலினத் துவித
மென்பதெவிதம், புவியின் மரஞ் செடிகண்
முத லானதெலா முதித்துப்பூமியிலே யிரு
ந்து டவி யாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை
களிற்றோன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யான
நமி லுதித்திருந்தே யழிந்துவிடலாலே, தவ
றிலறி வாந்தனைப்போற் பின்னையொருவஸ்
துத் தானிலதா தலிணமே யத்தொய்த
ணகும். 106

உண்மையறி வாநந்த நமையன்றி மற்ற
வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா மூலகுணினை வத
ணி, லுண்மையெனத் தோற்றின தந்நினைவு
பொய்யா னதஞ லுள்ளின்மெய்போ லிலகு
லகும் பொய்யான தாலுந், தண்மையுலகது
நான்கு வபாவமுற லாலுஞ் சசா திமுதற்றிரி

பேதந் தமக்கிலதி னூலு, முண்மைசுகச் சிற்
பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மொருக்காலு
மிலதாற்சர் வாபாவ னூமே. 107

காலமொடு தேசவஸ்து திக்கு வன்
னங் கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி,
லேலவொன்றி லுள்ளதுமற் றென்றி லில்
லை யென்னுமிவை யேமுதலா வியம்பா நின்
ற, சீலமிலப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்
கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவு
மே சர்வபரி புரண மாகத் தங்கலினுஞ் சர்வ
தோ முகனென் றோர்வாய். 108

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலே
துரிய வாழ்வே, வயம்பெறு ஈன துநாமவள
த்தினை மிகத்தொடுத்துத், தயகுமிம் மாலை
தன்னைத் தமியனேன் பிழைத்தற் கேகின்,
புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலையனென்
றனையுங் காவாய். 109

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.
பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115

ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞான தேசிகர்
திருவடி வாழ்க.
சர்வஞ் சிந்மயம்.